

La veu del festival

La teva opinió
és molt important.
Ens ajuda
a millorar.

Moltes gràcies

Metamorfosis orquestrals

ORQUESTRA DA CAMERA
Antje Weithaas concertino, directora

I

Divertimento kv 136 ,138
WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

Concert per a violí núm. 1 Hob VIIa:1
JOSEPH HAYDN (1732-1809)

Allegro moderato
Adagio
Finale: Presto

Antje Weithaas, violí

II

Metamorfosis
RICHARD STRAUSS (1864-1949)

& Ferrer&Ojeda

Portem més de 100 anys treballant juntament amb els nostres clients per trobar les **millors condicions asseguradores** que garanteixin la seva tranquil·litat. És per això que més de **4.000 famílies** ens **confien** el més important per al seu **futur**: Salut, Vida i Estalvi.

Confii'ns les seves assegurances:

www.ferrerojeda.com
ferrerojeda@ferrerojeda.com
Tamarit 155-159 Barcelona 93 280 59 59

També tenim oficines a:
Molins de Rei | Terrassa | Berga | Granollers | Gavà | Centelles | Madrid | Sevilla

Dissabte, 8 d'agost del 2015

Metamorfosis orquestrals

ORQUESTRA DA CAMERA
Antje Weithaas, concertino-violí

 DURANT EL CONCERT
TINGUEU ELS MÒBILS
APAGATS O EN SILENCI

Sovint considerem les últimes obres d'un compositor com "el seu testament musical", amb la pretensió que l'autor va posar en aquelles pàgines el bo i el millor d'ell mateix, o fins i tot considerem aquelles obres com la síntesi de tota la seva trajectòria artística. Això ho fem fins i tot en casos en què l'autor no somiava ni de lluny que moriria aviat, com és el cas de l'última obra de Mozart (el *Rèquiem*, compost als 35 anys), de la *Simfonia núm. 6* de Txaikovsky (difícilment podem dir que tenia previst morir nou dies després, amb només 53 anys), o del poema simfònic *Puigsolíu* de Joaquim Serra (escrit als 50 i estrenat el mateix dia de la seva sobtada mort). Tot això ve al cas perquè sempre s'han considerat les *Metamorfosis* de Richard Strauss com el seu testament musical. És cert que ja comptava amb 81 anys, però encara viuria quatre anys més i compondria mitja dotzena d'obres.

Strauss va ser un entusiasta de la cultura alemanya i de la tradició germànica, però als 80 anys ja n'estava fart de tot. Més que fart, estava profundament desenganyat i desil·lusionat. Acabava de viure de ple la barbàrie del nazisme, que l'havia convertit en compositor oficial del règim (l'any 1933 va ser nomenat President del Ministeri de la Música, encara que després va dimitir), i havia vist com l'art era utilitzat segons els interessos dels mandataris. La postura de Strauss va ser, en algunes ocasions, ambigua, com recordava Toscanini: "Davant l'Strauss compositor, em trec el barret; davant l'Strauss home, me'l torno a posar". El cert, però, és que va patir com tants d'altres artistes les contradiccions i aleatorietats d'un règim opressor.

El món que Strauss havia admirat havia caigut. Hitler i els seus havien llençat la grandesa del llegat germànic a un pou de fang. Fins i tot els aliats estaven bombardejant el país i arribaven les notícies que la casa de Goethe a Frankfurt ("el lloc més sagrat de la terra", segons Strauss) havia estat reduïda a cendres, com també el Teatre de l'Òpera de Munich. En aquest estat, amb l'ànima erosionada, Strauss compon una obra intensa, dramàtica, profundament trista, a partir d'un tema de Beethoven: la marxa fúnebre de la *Simfonia núm. 3*. Aquestes són les notes que van patint diferents "metamorfosis" per convertir-se en altres coses, molt diferents del que eren. L'estrena es va celebrar a Zurich el 25 de gener de 1946.

David Puertas Esteve

ORQUESTRA DA CAMERA

L'Orquestra Da Camera va ser fundada l'any 2013 i va donar el seu primer concert al Palau de la Música Catalana en commemoració del 30è aniversari de la Temporada Ibercamera. La premsa d'aquell dia va dir: "Ha nascut una bona orquestra", "un exemple dels músics extraordinaris que poden néixer al nostre país". La ferma rebuda del públic va impulsar internacionalment l'orquestra, que té previst properament fer gires per Espanya, Alemanya i Portugal. Després d'aquest èxitós debut, l'orquestra va ser immediatament convidada a actuar al Festival Internacional de Música Pau Casals del Vendrell, on esdevé orquestra resident i on debuta l'estiu del 2014 en dos concerts. L'any 2015 ha portat l'orquestra a realitzar la primera gira de concerts per ciutats com Girona, Vitòria, Barcelona i Madrid col·laborant amb la gran pianista Martha Argerich.

Antje Weithaas, concertino-violí

Va rebre les seves primeres lliçons als quatre anys. Posteriorment va estudiar a Berlín i va guanyar nombrosos i prestigiosos concursos a Graz, Leipzig i Hannover. Com a solista ha actuat amb les orquestres filharmòniques de Los Angeles, San Francisco, Bamberg, Berlín i Londres. En aquestes ocasions ha col·laborat amb directors com Ashkenazy, Marriner, Kreizberg, Oramo i Albrecht. En música de cambra ha col·laborat de manera habitual amb Christian Tetzlaff, Lars Vogt, Clemens Hagen i Sharon Kam als festivals més importants d'Europa. Juntament amb Daniel Sepec, Jean-Guihen Queyras i Tabea Zimmermann, va fundar l'Arcanto Quartet que s'ha establert en poc temps com un dels més reputats del món. Ha exercit com a concertino-directora a diverses formacions, entre elles la Kammerphilharmonie Bremen i la Camerata Bern. Des del 2004, és professora a l'Escola Superior de Música de Berlín.

Ajuntament
del Vendrell

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

Diputació Tarragona

Consell Comarcal
BAIX PENEDÈS

Cat Música

TR3SC
El Club de Cultura

Obra Social "la Caixa"

ASSOCIACIÓ
MUSICAL
PAU CASALS
del Vendrell

FUNDACIÓ
Pau Casals

OPTIMUS
FERRETERIA JAUME

gmAuditors
since 1966

SCHÜTZ

aigües de tomoví

gasNatural
fenosa

PCV
POLICLÍNICA COMARCAL

La veu del festival

Forma part
del
festival!